

מ"ת 46491/01/20 - מדינת ישראל נגד נואף אבו וקאד

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 46491-01-20 מדינת ישראל נ' אבו וקאד(עציר)
תיק חיצוני: 24967/2020

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב נואף אבו וקאד (עציר)
החלטה

1. ביום 13.3.20 הורה בית המשפט המחוזי, במסגרת עמ"ת 29529-03-20 על החזרת הדיון בתיק זה לשם השלמת ההחלטה. בית המשפט קבע: "בהחלטת בית משפט קמא לא ברור האם רמת המסוכנות של המשיב הובאה בחשבון בשים לב לחומר החקירה, ולמעורבותו בסחר בסמים הנלמדת מהראיות. כמו גם, מתשובותיו בחקירתו. כמו כן לא ברור האם חלופת המעצר שאותה קבע בית משפט קמא אכן יש בה כדי לאיין את המסוכנות האמורה." בית המשפט הבהיר, "שאינן בהחלטה זו כדי להביא על עמדה באשר למסוכנות או לחלופת המעצר".

לאור החלטת בית המשפט המחוזי להלן הבהרת החלטתי מיום 12.3.20:

2. כפי שצוין בהחלטה, נקודת המוצא לדיון היא החלטת בית המשפט מיום 20.2.20 אשר הורה על קבלת תסקיר שירות המבחן. בית המשפט שמע את טיעוני הצדדים לעניין הראיות ועיין בתיק החקירה. בית המשפט קבע, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום, חרף טענות ב"כ המשיב לכירסום בתשתית הראייתית. בית המשפט קבע, כי טענות אלה ייבחנו במסגרת התיק העיקרי, כמקובל. בית המשפט ציין בהקשר זה, בין היתר, טענות בנוגע לדוחו"ת השוטרים נוכח מקום הימצאם וכן את טענת המשיב בחקירתו בנוגע למקור סכום הכסף שנתפס עליו. כאמור, בית המשפט קבע, כי חרף גרסת המשיב, קיימות ראיות לכאורה בשלב דינוי זה.

3. בנוגע לעילת המעצר צוין בהחלטה, כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים בעניינו חזקת מסוכנות סטטוטורית, וכי עבירות אלה מחייבות ככלל מעצר עד תום ההליכים, למעט מקרים חריגים. בית המשפט הפנה להחלטות בית המשפט העליון בעניין זה.

4. בנוגע לנסיבות העושה ציין בית המשפט, כי לחובת המשיב הרשעה בעבירה דומה בגינה ריצה מאסר אך מדובר בהרשעה מלפני למעלה מעשור וכי למעט הרשעה משנת 2018 בעבירת הסגת גבול ותקיפה משנת 2018 לא צבר הרשעות נוספות.

5. בית המשפט קבע, כי אף שלכאורה בשל נתונים אלה המשיב איננו נכלל בגדר החריגים יש מקום להפניית המשיב לשירות המבחן בטרם מתן החלטה סופית.

6. לאור האמור, ההחלטה להפנות את המשיב לשירות המבחן מניחה, כי לא נשללה האפשרות לשחרור המשיב

לחלופת מעצר מתאימה, בכפוף לאמור בתסקיר. כנקודת מוצא להחלטתי הנחת, כי חזקה על בית המשפט, שלא היה מטריח את שירות המבחן בהכנת תסקיר לו סבר, לאחר עיון בחומר הראיות ושמיעת טענות, כי אין חלופה כלל למעצרו של המשיב.

7. כאמור, החלטה זו מהווה נקודת מוצא להחלטתי עם קבלת תסקיר שירות המבחן ומותב זה אינו מהווה ערכאת ערר על ההחלטה הראשונית.

8. כפי שצוין בהחלטתי (החל מעמוד 11, שורה 1) שירות המבחן מצא, לאחר שביצע הערכת מסוכנות, כי בכפוף לפיקוח מתאים ניתן להמליץ על שחרור לחלופת מעצר. בין היתר, התייחס שירות המבחן לרקע לביצוע העבירות, לשינוי באורח חייו של המשיב מאז הרשעתו האחרונה, להתרשמות מאפקט מרתיע של המעצר, ומבקשת המשיב להשתלב בטיפול. זאת, מבלי להתעלם מהקשיים שפורטו בתסקיר.

9. מצאתי, כי הערכה זו משתלבת ותומכת בהחלטת בית המשפט מיום 20.2.20.

10. בבחינת החלופה, שירות המבחן לא המליץ על שחרור לחלופה המוצעת, נוכח התרשמות מקושי בהתארגנות של המפקחים, חוסר בהירות לגבי חלוקת התפקידים ביניהם וזמני הפיקוח והבנה מוגבלת לגבי התפקיד הפיקוחי.

11. במעמד הדיון ולאור טענות ב"כ המשיב נבחנו המפקחים המוצעים בחינה מעמיקה ולאחר התרשמות בלתי אמצעית מהמפקחים ומהתשובות שניתנו מצאתי כי יש בכך כדי להשלים את תסקיר שירות המבחן ולהסיר את החשש שהובע בתסקיר.

12. בנסיבות אלה, לאחר שנקבעו ערבויות כספיות מרתיעות, וכן ניתנה הוראה כי שילוב בהליך טיפולי מהווה תנאי מתנאי השחרור הוריתי על שחרור המשיב לחלופה המוצעת, לאחר שמצאתי כי יש בה כדי לאזן באופן סביר את מסוכנות המשיב.

13. משניתנה הבהרה זו בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי אני מורה על שחרור המשיב בתנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 12.3.20.

14. החלטה זו תיכנס לתוקפה ביום 17.3.20 בשעה 13:00, אלא אם תודיע המדינה עד למועד זה, כי בכוונתה להגיש ערר.

במקרה כזה, מורה על עיכוב ביצוע החלטת השחרור עד יום 18.3.20 בשעה 13:00.

15. הדיון שנקבע ליום 18.3.20 מבוטל בזאת. המזכירות תוודא ביטול זימון המשיב משב"ס. המזכירות תבטל הדיון ביומן.

16. המזכירות תודיע בדחיפות לב"כ הצדדים ולשב"ס ותוודא קבלת ההחלטה במשרדי המדינה גם טלפונית.

ניתנה היום, כ' אדר תש"פ, 16 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.